

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis S. R. E. Cardinalis Bona Opera Omnia

Tribus Tomis comprehensa

Opvscvla Spiritvalia - I. Horologium Asceticum. II. Principia Vitae
Christiana. III. Manuductio ad Coelum. IV. Via Compendii ad Deum. V. De
Sacrificio Missae. VI. De Discretione Spirituum ... Operum Eminentiss.
Cardinalis, Tom. I

Bona, Giovanni

Parisiis, 1677

§. 3. De ejusdem necessitate

urn:nbn:de:hbz:466:1-9969

sius sacrificii, qui est infinitus sicut merita & passio Christi, ac proinde æquè placet Deo, ac mors ejus in cruce, licet effectus finitus sit. Quintò, ex fine propter quem cæteris omnibus abolitis institutum fuit, ut nimur per ipsum Deo creatori nostro cultum latræ tribuamus. nostramque servitutem & subjectionem humillimè testifemur: ut dignas eigratias perpetuè agamus pro universis beneficiis ejus: ad auxilia divinæ gratiæ, ejusque protectionis, excitationis & directionis impetranda: ad obtainendam peccatorum veniam: ad iram Dei placandam, & imminentia flagella avertenda: ad succurrendum omnium vivorum & defunctorum necessitatibus; quæ sunt penè infinitæ. Porrò ex his clarissimè constat nullam posse majorem in hac vita, aut præstabiliorē actionem à mortalibus exerceri, quam offerre Deo hoc sacrificium. Ideò nullus seu Rex, seu Pontifex esset, qui Sacerdotem celebrantem quacunque ex causa accersere, cœptumque sacrificium interrumpere auderet. Quia verò Sacerdos hoc sacrificium peragit in persona Christi, ita se gerere debet, ne quid in ipso sit quod Christi personam dedebeat: sicut legatus Regis personam sustinens summoperè cavet, ne quid indecorum, & suo munere indignum committat.

§. III. *De ejusdem necessitate.*

Debet sacerdos sollicitè considerare quam sit necessarium hoc sacrificium, quo summoperè indigent & qui sunt in hoc mundo & qui in purgatorio: hi ut citius liberentur, & ad perennem felicitatem perveniant: illi ut continuis Dei præsidiis adjuventur. Ad ipsum enim spectat, tanquam ad legatum totius orbis, omnium petitiones ad Deum ferre, omnium necessitates spirituales & corporales eidem exponere, & singulis obtainere quod singulis proficit ad salutem. Sunt autem necessitates spirituales primum peccata, quibus plenissima sunt omnia regna mundi in quovis ferè hominum statu & conditione. Deinde sunt tentationes internæ & externæ

à corrupta natura , à sensibus & membris , ab extrinsecis
objectis rerum & personarum , à volubilitate liberi arbitrii , à dæmonibus oriri solitæ , eaque innumere & superatū difficiles . Sunt denique occasiones extrinsecæ malorum ad peccata allicientes domi & foris , & hinc perpetua pericula æternæ damnationis . Necessitates corporales sunt etiam innumerabiles , quibus omnes vel premuntur , vel sunt obnoxii : moebi videlicet , bella , persecutioes , lites iniustæ , inimicitiae , odia , calumniæ , contumeliæ , paupertas , mendicitas , amissioes bonorum , exilia , carceres , insidiæ , doli , fraudes , pugnæ civiles & domesticæ , iuria , detractiones , & multiplices injuriæ dominorum , servorum , vicinorum , æqualium , quæ passim inferri solent manifestè vel occultè . Sunt igitur in magna necessitate Catholici malè viventes , qui peccati mortalis nexibus irrititi computrescunt in fæcibus suis : omnes quoque Infideles , Hæretici , Schismatici , Judæi , Pagani , & Turcæ , qui veri Dei cognitione carentes in tenebris vivunt : neque hi omnes à statu adeò infelici naturæ viribus emergeri possunt , nisi respiciens desuper Pater misericordiarum potenti virtute eos excitet & præveniat . Justi item tepidi , & imperfecti , & alii etiam ferventes quibus continuum imminet periculum cadendi in peccatum mortale & gratiam divinam amittendi , cum sit tanta depravatæ naturæ fragilitas , tanta carnis rebellio , tanta dæmonis rabies , tanta vis pravorum habituum , tanta mundi corruptela . Sunt & alii sine numero suprascriptis calamitatibus pressi ; Quidam enim ope divina indigent ad aliquam tentationem superandam , alii ad aliquam virtutem acquirendam , sive ad aliquem actum supernaturalem elendum . Quidam in mari sunt , alii in via non satis tuta . Hic vexatur inimiciis , ille calumniam patitur : nonnulli paupertate , alii morbis , scrupulis , litibus , ære alieno , aliisque calamitatibus affliguntur . Multi sunt in periculo mortis constituti , à qua pendet æternitas , quos modo prorsus inexplicabili torquent & cruciant peccata commissa ,

bona omissa, temporalia quæ relinquunt, æterna ad quæ properant. Gravissimam denique necessitatem patiuntur animæ defunctorum in carcere Purgatorii detentæ, quarum tota spes in suffragiis nostris sita est, cum ipsæ pro se nec satisfacere, nec quicquam possint impetrare. Horum omnium infinita multitudo supplices manus extendit ad sacerdotem miserabili ejulatu clamans & deprecans, ut partem aliquam divini auxilii singulis impetrat, porrectis in Missa supplicibus eorum libellis, quos seriò & ferventer, magnoque affectu æterno Patri commendare debet. Turpe enim esset in conspectu tantæ majestatis distractio ne vel hæsitatione insulsam reddere legationem, & tanti ponderis negotia frigidè ac perfunctoriè pertractare.

§. IV. *Qua reverentia celebrandum sit.*

D^Uplex est reverentia, interna & externa. Interna in timore & tremore, in humilitate & compunctione cordis consistit. Ad externam pertinent totius hominis compositio & gravitas, omniumque cæmoniarum ac præscriptorum rituum observantia. Quanta verò cura adhibenda fit, ut hoc augustissimum sacrificium omni veneratione ac reverentia celebretur, facile intelliget sacerdos, si ex una parte consideraverit nullum opus sanctius ac divinus à Christi cultoribus tractari posse, quam hoc ipsum tremendum mysterium: ex altera vero perpendat maledictum vocari in sacris literis qui facit opus Dei negligenter. Quod si Regem alloquiturus magno metu stat coram illo, nec audet oculos ab eo divertere: quanto majori trepidatione, humilitate, ac sollicitudine, in conspectu divinæ majestatis astare oportet, tota mente in ipsum Deum intenta, qui non solum externum aspectum, sed intima etiam animi penetralia intuetur? Quid turpius & poena dignius, quam quod peccator sacro altari irreverenter assistat, ubi Sancti metuunt, pavent Angeli, tremunt Potestates, & supremi Spiritus faciem suam velant præ verecundia & confusione? Accedit nox ad lucem, in-